

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

- (Cω.)]·ειδον· μηδὲ ἐν
ἐγκ]άλει χρηστῶι ξένωι. 50
ἤ]κω κομίζων δεῦρό σοι
- [C.π.]]κα· τ[ὸ χρυ]σίον [δό]θ' ὑμεῖς, παῖ, ταχύ.
(Cω.) π]αρ' [ἤ]μῶν· μὴ πρόσεχ' ἐκείνωι λόγῳ.
οὐδεῖς] παρώρμησ' οὐδ' ἐπεβούλευσ' οὐδὲ εἷς.
- (C.π.) οὐ πρὸς Θ]εότιμον κατετέθη τὸ χρυσίον; 55
(Cω.) τί "πρὸς Θ]εότιμον"; αὐτὸς ἐφύλαττεν λαβῶν
τ[ὸ τε πρὸ]ς βίον διαφορεῖ, πάτερ.
- (C.π.) χρηστὸς σφόδρα·
ἐφ[ρόντι]κέ τι. τί οὖν ὁ Κύρος ἐβούλετο;
(Cω.) ἐ[ατέο]ν. μετ' ἐμοῦ δ' ἀκολουθεῖ καὶ λαβὲ
τὸ χρυσίον.
- (C.π.) παίζεις;
(Cω.) ἀκολουθεῖ καὶ λαβέ. 60
(C.π.) οὐκοῦν ἀκολουθῶ· δὸς μόνον, καλῶς τέ μοι
ὡς [δεῖ] κέχρησαι· πρὶν λαβεῖν μάχομαί τι σοι;
ἐμοὶ δὲ πάντων τοῦτο προὔργιαίτερον.

ΧΟΡΟΥ

ACTVS III

(uersus Iaceri xxvi)

- [Cω.]]·μοι.
(C.π.) ταῦτ' ἄπειμι πρὸς ἀγορὰν
πρ]άττ[ων. ὅ] τι πράττης ἄλλο δέδοται τοῦτό σοι. 90
- Cω. κα]ῖ μ[ῆν δο]κῶ μοι τὴν καλήν τε καγαθὴν
ἰδεῖν ἐρωμένην ἂν ἠδ[έ]ως κενὸς
πιθανευομένην καὶ προσδοκῶσαν—"αὐτίκα"
φησὶν δ' ἐν αὐτῇ—πᾶν ὃ κομίζω χρυσίον.
"πάνυ γὰρ κομίζει τοῦτο καί, νῆ τοὺς θεοὺς, 95
ἐλευθερίως—τίς μᾶλλον;—ἀξίως τ' ἐμοῦ."